

ՏԵՇԵՍԱԿԱՆԻՔ.

Պ Ա Յ Տ Ա Ռ Ա Խ Ե Ս Տ.

ԳԼՈՒԽ Բ.

Զի պահողներու հարկաւոր գիտնալիք:

Զի պահողները պէտք է այնպիսի ձի առնուն՝ որ սրտերնին փակչի. վասն զի մարդս սիրած բանին աղէկ կնայի. ձին ալ աղէկ նայուածք եւ սէր տեսնել կուզէ:

Քանի որ քաղցր եւ անուշ վարուխս կուրախանայ. եւ մարմնով կդիրանայ: Ամենեւին բարկութիւն եւ հայհոյանք չուզեր, շուտով կիմանայ, սիրտը կնեղանայ, մարմնով ալ կհալի:

Ուստի աղնիւ եւ աղէկ ձի պահող մեծերը արաբացի ձիապան կպահեն. որոնք եթէ բարկասիրտ բնութիւն չունենան, ճանշմով կօգիսով կվարուին ձիսւն հետ, սուլելով խաղ կանչելով դարման կընեն, եւ ուրիշ բաներուն ալ աղէկ ուշադիր կլինին:

Պուլզար ձիապաներն ալ ձիու աղէկ կընային, բայց խիստ ալ կվարուին:

Ձին երգերու եւ նուագարանի ձայները կսիրէ, խաղալ կսկսի, եւ հանդէմներու մէջ կուրախանայ, որպէս թէ ինքն է որ կփառաւորուի, բայց տիրոջը փառաւորութեանը համար կընէ:

Շատերը ձի կառնուն, ու անով բաղդաւորութեան մը որ համնին՝ ալ ձեռքէ չեն հաներ:

Շատերն ալ լաւ կնային իրենց առած կենդանւոյն գոյնին. վասն զի կարծեն թէ ոմանց այս գոյն կենդանին, ոմանց ալ ուրիշ գոյնը աղէկ կուգայ:

Ասոր վրայ արտառոց պատմութիւն մը ընեմ, որ փորձ ընողները իբրեւ ճշմարիտ պատմեցին: Քէօթահեայէն Ուշագ երթա-

լու ճամբուն վրայ, Տէվրէնտին մօտ աչք մը ջուր կեփի, այնպէս որ ջուրը գուրս գուրս կվերնայ, թէ եւ նորէն իր մէջը կկորսուի: Թէ որ մէկը փորձ ընել ուզէ թէ իրեն ինչ գոյն ձի օգտակար է՝ ճերմակ թաշկինակին ծայրը հանգոյց կընէ, այն ջուրին աչքին մէջը կկախէ. կէս ժամէն կհանէ, հանգոյցը կքակէ, մէջը մազ մը կգտնէ եղեր. այն մազը ինչ գոյն է նէ՝ այն գոյն կենդանին իրեն օգտակար է եղեր:

Վերջապէս այս կերպ կերպ գոյն ունեցող ձիերն ալ զատ զատ ընութիւն կունենան: Ասոր համար կըսուի թէ «Աղմա ալլ, ապ եաւ ողզը, պին տոռոյա, պկակ զլոր. գուլա՝ Տկյմիկ և պիր փուլա, մկյեր եալլ գույրուդու սիան օլա»:

Ալ, այսինքն աշխիւտ ձիերուն մէջը աղէկը հազիւ կգտնուի. այս տեսակէն չառնելը եւ չպահելը շատ աղէկ է:

Եաղզը, այսինքն սեւ ձիերուն մէջ ալ գէշ բարք չունեցողը հազիւ կգտնուի: Կըսուի թէ չորս ոսքերը եւ ճակատը ճերմակ որ լինին՝ գէշ բարքը կոտրած կլինի. բայց հնարը չկայ, շատ կամ քիչ գէշ բարք նորէն կունենայ: Մանաւանդ որ սեւ ձիու վրայ հեծած գտնուիլը կայծակի ասեն վտանգաւոր է, եւ կվախցուի. վասն զի անոր սաստիկ սեւութիւնը համակրութիւն ունի կայծակը իրեն քաշելու, ձիուն ալ հեծնողին ալ վնաս կրնայ բերել:

Տոռու, շառատ ձին՝ թէ որ արատաւոր չէ, դիմացկուն կլինի, եւ գործի աղէկ կըբանեցուի:

Գլու, մոլոշիկ ձին, գիրցընելու աղէկ կուգայ. միայն թէ ասոնց մէջ ալ այնպիսի թոյլեր կգլանուին որ ճամբան դու կոնակդ առնելու տանելու ես:

Գույլա ձին թէ որ բաշերը, պոչը եւ ոտքերը սեւ չեն՝ ընդունելի չէ. շունչը բըռնուող ու ծոյլ կլինի:

Վերջապէս աղէկ կենդանի առ, աղէկ ալ պահէ. գարմանին կերակուրին աղէկ ուշդիր, մանաւանդ գարմանին. զի իին թիւար պիր եկմ կրսեն. վասն զի գարմանը կերակուրէն աւելի կենդանին առողջ կընէ, ուշատ առողջութեանը եւ աղէկութեանը պատճառ է:

Թէ որ ձիուդ նայելու ես, հետը անուշ վարուէ, եւ ժամանակին ամէն բանին ուշադիր եղիր, գիշերն ալ երկու անգամ քովը գնա, գլուխն ու գաւակը շփէ. տակը թացէ նէ՝ մաքրէ. չոր փուել պէտք է նէ՝ փուէ, յարդը նորոգէ, քիչ տուր, ստէպ տուր. այնպէսը կոիրէ:

Զին այս բաները կհասկընայ, վրադ սէր մը կիապէ, կախորժի կուրախանայ. եւ երբոր դու ալ վրան հեծնաս, նա ալ զքեզ կուրախացընէ:

Թէ որ ուրիշի նայել տալու ես, նայէ այնպիսի ձիապան գտնես որ բնութիւնն ալ յարմար լինի, եւ ձի նայելու սէր ունեն յ: Վասն զի այնպիսի հովիւ տեսայ, որ ոչխարի հօտը գարնան ատեն լեռը արծել կըտանէր նէ, ուր որ ծալկալից է՝ միայն հոն կտանէր արծելու. ոչխարներն ալ գիտաւալով՝ անօթի կերթային, մինչեւ որ ծալկալից տեղ հասնէին, եւ մինչեւ որ ծաղիկը չհատնէր՝ խոտի չէին ցրուեր. Ամէն մէկ ոչխարին մէյմէկ անուն գրեր էր. հեռուէն որն որ կանչեր, այն ոչխարը հօտէն կղատուէր, քովը կվաղէր, քիչ մը աղով կշահէր. վասն զի աղ տալով այն անունը նշանակեր էր:

Տեսայ եւ այնպիսի ջորեպան, որ երբ ջորիները բեռներովը կբերէր, մէկէն ի մէկ բեռները կթափէր. առջի տշխատանքն էր՝ ջորիները ախոռը քաշել, տակերնին աւլել, անոնց գօտին թուցընել, տռաջնին յարդթափել. Վերջը կուգար բեռները մէջտեղէն

կվերցընէր, բերած գիր կամ լուր ունէր նէ կուտար, կերթար անգամ մը նորէն յարդ կթափէր, վերջը իրեն ալ հոգը կհոգար. Դարմանի ատենը գար նէ, թեւերը կըսօթտէր, համետնին (ակմերնին) վար կառնէր, սուլելով խաղ կանչելով՝ այսինքն սիրով ու անուշութեամբ, ոչ թէ բոնութեամբ գարման կընէր. Այսպէս նայուած կենդանին ինչպէս չառուգանար, եւ աղատ չմնար կերպ կերպ հիւանդութիւններէ:

Այսպէս ալ ձի պահողը անպատճառ սէր պիտի ունենայ ձիու, կամ ձիապան ունինէն նա ալ փութաջան ըլլայ որ աղէկ մնան կենդանիները:

Թէ որ ձիապան ունիս, գոնէ երբեմն երբեմն աչքիդ առաջը գարման ընել տուր:

Կենդանիին դարմանէն ետեւ ջուր տաս, ետքն ալ գարի. ոմանք գարիէն ետեւ ալ ջուր կուտան, բայց այնպէս սովորեցուցած են:

Ոմանք գարիին տեղը վարսակ (իւղափ) կուտան, բայց մազերը կերկընցընէ, ու տգեղ կընէ.

Միայն վարսակը այնպիսի քուռակներու (թայերու) աղէկ կուգայ որ լեռը սորված են, եւ երեք չորս տարուան են, ու ախոռը կըբերես կկապես. այսպիսւոյն գալար խոտի տեղ կանցնի, զով կպահէ, եւ չվատութցըներ:

Դափրձան ուժէ կձգէ:

Պլրչախն ալ տաքութիւն կուտայ կենդանոյն: Եգիպտոս գարիին տեղը ձիուն բակլայ կուտան, բայց այս ամէն տեղի համար չէ. վասն զի հայաստան ալ աղէկ ձիու մը տուող եղաւ, աչքերը կուրցուց:

Ոմանք մէկ քուրձ ամառուան ցորեն, մէկ քուրձ բակլայ, երկու քուրձ գարի մէկտեղ աղալ կուտան. առաւօտները ասկէց մէյմէկ քիչ խիւս (մալկ) կընեն կկերցընեն. իրիկունն ալ իր ուտելիքը կուտան, որ շատ աղէկ կուգայ կենդանւոյն. Ոմանք ալ ցորեն, կորեկ, քիչմ' ալ պօյ թօխումի, որ է չաման, կաղան, խիւս (մալկ) կընեն, ձիուն կուտան:

իսկ գարին ամենէն շահաւետ է ձիուն, ու մաղերը կիայլեցընէ.

Այն ձին որ գարին չկոտրած կուտէ, ընդունելի չէ, չկըբնար շահուիլ, անուժ կըմնայ, ճամբու չըդիմանար. ասոր նշան՝ գարին նորէն փորէն ամբողջ հանելն է: Այսպիսիներուն գարին կաղան եւ այնպէս կուտան. ի հարկէ որ շատին ալ օդուտ չըներ. մանաւանդ ճամբորդները ուր գոնան ամէն տեղ աղացած գարի:

Այն ձին որ գարին շուտ շուտ ու ամբողջ կուտէ, եւ տօպրակը կթրջէ՛, ընդունելի չէ. վասն զի եւք ունի կամ վէրք կոկորդին մէջ: Այնպիսւոյն գարիին տօպրակին մէջը քանի մը մանր քար կըձգեն, որ ակռային դպչի եւ վախէն կամաց ուտել սկսի:

Այն ձին որ գարին կամաց ու ծանր ծանըր կուտէ, ծամելով աղէկ կմանրէ, եւ ախորժակով կուտէ, աղէկ ալ կրնայ մարսել. շահ կդանէ եւ աշխատութեան կդիմանայ. ազնիւ ձի է: Այն ձին որ երկար ատեն կապուած է, եւ կհարկաւորի որ երկար ճամբայ երթայ, օր առաջ սկսելու է հեծնաւով քիչ քիչ սովորեցընել. պէտք չէ մէկէն ի մէկ խամեն հանել, ու երկար ճամբայ քըշել, որովհետեւ կենդանին կվնասուի:

Եթէ խամէնէնէ ձիգ, իջած տեղդ իրեք իրիկուն իրարու վրայ այսպիսի ճար մը ըրէ. չորս հաւկիթ, հարկւոր տրամ օղի, բուռ մը աղ, քիչ մ' ալ սապօնի մանրուք աղէկ մը խառնէ, ուսերուն վրայէն մինչեւ առջի ոտքին պճեղները ուժով քսէ, ըղունգներով պէտք ալ քերէ որ ներս բանի. շատ աղէկ կուդայ կենդանւոյն: Առաւօտը որ պիտի հեծնես, կանուխ սուլուխը կախէ, որ վրայէն յարդ ուտելու ալ ժամանակ ունենայ, ետքը քաշէ հեծիր:

Մինչեւ մէկ ժամուան տեղ, այսինքն մինչեւ որ քիչ մը հանդիսաւ առնու, ձին մի նեղեր. անկէ ետեւ ալ անոր հոգը չէ ճամբան եւ աշխատութիւնը: ճամբան որ եւ ի-

յէ տեղ ջուր մի տար, զի կթուլնայ ձին: Կեռան տակն ալ ջուր մի տար, եւ գարն իվեր մի յոգնեցըներ. եւ չըլլայ թէ իջնաւու տեղիդ շատ մօտ լինի, ժամի մը չափ ճամբայ թող մնայ. այն ատենը իրիկուան գարիին ատենն ալ ջուր տալ պէտք չէ: Շատ ալ քրանած չլինի. միայն թէ տեղ մը իջնաս ու քիչ մը կենդանին յոգնութիւնը առած լինի, հեծնալու ատենդ ջուր տուր, սանձն ալ բերնէն մի առներ որ ծանր խմէ: Իրիկուան որ իջար՝ կէս ժամէն աւելի ձիգ ժուռ ածցուր, որ աղէկ մը քրտինքը անցընէ. յետոյ կապէ, եւ թող որ սանձօվը քիչ մ' ալ կայնի, անով ատեն անցընէ, եւ մէկէն ի մէկ յոգնած՝ յարդի չվաղէ. ու յարդը չթափած՝ սանձն ալ մի առնուր, որ մսուրին փոշիները չըզէ, ու առլուղան չըլլայ Քիչ քիչ լից յարդը, եւ ստէպ ստէպ. որովհետեւ այս կերպը կենդանւոյն անուշ կուգայ:

Փուռ ածցուցած տեղդ պաղէնէ, յուղը վրան անցուր. կապած տեղդ ալ պաղէնէ, տօպրակով յարդը գլխուն անցուր. տակը թաց է նէ աւլէ. չորս ժամ ետեւ տաք տեղ՝ կունակը բաց ժաման ըրէ, այնպէս որ հինգ ժամ ետեւ գարին կախես:

Դարմանէն ետեւ ջուր տալ պէտք է նէ տուր, ապա գարին կախէ. գարին մաղես եւ այնպէս տաս նէ՝ շատ աղէկ է. որովհետեւ փոշին կենդանւոյն կուրծքը չիփակեր. եւ մէջը աղք ալ կայ նէ՝ կզատուի, կենդանւոյն վնաս չիտար:

Տօպրակը առնելէն ետեւ նայէ որ կենդանին ատեն ունենայ վրայէն յարդ ուտելու. վասն զի շատ յոգնած լինելով կըլլայ որ խոկոյն յարդ չկերած քնանայ. գու ալ առտուն ուշադրութիւն չես կրնար ընել, ջուր կուտաս. գարիին վրայէն խմած լինելով գուցէ առփալամիշ կընէ. ուրիշը որ կենդանւոյն կանուխ գարի կախէ, քու ձիգ զատէ քովին, կամ ափ մը գարի ձգէ յարդին վրայ, որ ակնիտ (կօգիւնիքի) չըլլայ:

Շատերը իրենց կենդանին կօգիւնեցի
չըլլայ ըսելով, սովորութիւն ըրած են՝ ամէն
իրիկուն իջած տեղերնին կենդանւոյն աշ-
քերը եւ ականջները շատ մը կշրփեն:

Կենդանւոյն սանձը աւնուի նէ, զատ կա-
խէ, ուրիշի սանձին հետ մի կախեր, մի
դպցըներ. որովհետեւ սանձերէն ալ կեն-
դանիները փոխադրական ցաւեր կառնուն:

Այս բաներուս եթէ աղէկ ուշ դնես, կեն-
դանիդ շատ հիւանդութենէ ազատ կմնայ-
եւ աւողջ, քու ճամբորգութիւնդ ալ հան-
դիստ կլինի:

Երբեմն կենդանին քանի մը օր գոցուած
կմնայ, ջուր տուած չես լինիր. այնպիսին

ջուրի տանիս նէ, շատ ծարւած լինելով,
անյագ ջուրի կզարնուի, որով կճաթի: Այս-
պիսոյն պէտք է օր քանի մը կաթիլ ջուր
բերանը կառնէ նէ՝ գլուխը քաշես նորէն թո-
ղուս. առջի բերանը քիչ քիչ ջուր խմէ.
շատ ալ ջուր պէտք չէ տալ:

Հին կամ ջորին դաշտը որ կապես երկու
օրը մէյմը իրեք անդամ այս ճարը ըրէ.
հաւկթին մէջը պարպէ, կճեպին մէջը ար-
տը խարրանի լից եւ այնպէս կուլ տալ տուր:
Վեց օր՝ օրը երեք անդամ այս ընես նէ՝
կենդանւոյն պակասութիւնները կաղէկցընէ,
արիւնը կմաքրէ, մազերը կաղւորցընէ, եւ
ասկէ ետեւ թող որ գաշտին մէջ շատ արծի:

ՄԱՆՐԱԼՈՒԹԻՒՆ.

ԱՐԵՑՈՒԹԵԱՆ ԱԽՏԻՆ ԵԽՐՈՊԱՅԻ ՄԷԶ ՇԱՏՆԱԼԸ.

Եւրոպայի զիտունները եւ թիշկները զարմանալով ու
սարսափելով մը կնային արքեցութեան ախտին հասարակ
ժողովրդեան մէջ օրէ օր աւելի տարածուելուն վրայ.
կլիմանան օր այս պակասութիւնը փոխադրական հիւան-
դուրեան մը պէս մեծամեծ վնասներ չհասցըն մարդկային
ընկերութեան: Յրագիրներէն մէկը իրըն այս բանիս ա-
պացոյց՝ քանի մը օրինակ մէջ կրերէ, օր կարծէ այստեղ
իշատակել:

Փարիզու Շառանքոն ըսուած յիմարանոցին մէջ հարիւր
եօրանասուն խննը որ մտեր են տարին, անոնցմէ վար-
սունը ողի խմելով խննթեցած են եղեր: Գաղղիոյ զաւառ-
ներէն մէկուն մէջ՝ 9000 հոգով քաղաքի ժողովուրդ մը մէկ
տարուան մէջ խմեր է 200,000 լիրը (որ մէկ ֆունքէն աւելի
է) ողի: Ճինուրա քաղաքը 20 տարուան մէջ ողի գործա-
ծուրիւնը՝ մէկին երեք աւելցեր է: Զուիցերի Պեռն նա-
հանգին մէջ 1860-ին 25 անգամ աւելի ողի խմուեր է՝ քան
թէ 4844-ին: Լոնտոնի փողոցներէն մէկ տարուան մէջ
34,677 հոգի վերուցեր են՝ արքեցութեամբ կիսամեռ ընկած,
եւ մէջերէն կեսը կանայք են եղեր: Ասոնք պատմելէն ետ-
քը՝ օրագրին մէկը կաղաղակէ թէ թնջ ընելու և արդեօք
ալսպիսի փոխադրական հիւանդուրեան մը դէմ, օր բան-
տերը, հիւանդանոցները եւ գերեզմաննոցները անդադար
լիցըներու վրայ է. եւ ինքը պատասխան կուտայ թէ ուրիշ
ճար չեն տեսներ՝ երեք ոչ քրիստոնեական պարկեշտու-

րեան ու ժումկալութեան խրատներ, քարոզութիւններ, եւ
միանգամայն աշխատանոր մարդկանց կեանքը որչափ որ
կարեի է լաւցընել:

ՓԱՅՏԻ ԹՆԴԱՆՈՒԹ.

Ամերիկայի վերջին պատերազմին մէջ Մէք - Արքուր գօ-
րապետը վեց հատ փայտէ բնդանօթ գործածեր է. ասոնց-
մէ մէկը Մոպիէ բերդին պաշարման ատենը նետուեր է
հարիւր անգամէն աւելի, եւ ընդհանրապէս այս փայտէ
բնդանօթները պողպատէ ու պղնձէ բնդանօթներէն վար
չեն մնար եղեր՝ վնաս ընելու կողմանէ: — Այսպէս նաև
միամիտ ու լիմար մարդիկ զրերէ նոյնչափ վնաս կրերեն
աշխարհիս՝ ինչպէս չարերն ու չարամիտները:

ԶԻՆԱՅԻՈՑ ԺԱՄԱՅՈՅՑԸ.

Չինու երկրին մէջ հասարակ ժողովուրդը ժամացուցի
տեղ սովորաբար կատուին աշքը կրանեցընեն. այսինքն
երբոր կուգեն իմանալ թէ ժամը քանի է՝ կնային կա-
տուին աշքին մէջ. երբոր բիբը այնքան կնեղնայ օր վերին
վար բարակ գիծ մը միայն կերեայ՝ կեսօր է. կեսօրին
ետքը կամաց կամաց կլայննայ՝ այնչափ օր կէս գիշերուն
կատուին բիբը կոկընը կլինի, ինչպէս օր ամէն մարդ ալ
կընայ փորձել: